

nº 104 4367
GRUP EXCURSIONISTA
MUNTANYA I MAR
G. E. M. M.

CEDOC
FONS
VILADO

Nº 19

Barcelona, Agost del 1949

Any II

UN NOU REFUGI

Es aquest un fet tant trascendental que no podem per menys de remarcar-ho fermament. Un nou Refugi en el Pirineu sempre es cosa molt important en el nostre ambient, i fins ara, desgraciadament, també era un fet molt ocasional. Sembla però, que això s'ha acabat. La F.E.M. té treballant un plan de construcció amb certa continuïtat, per anar omplint els punts més estratègics u necessaris de la teòrica xarxa de refugia pirenenca.

Enguany ha tingut lloc l'inauguració dels dos primers: el de Pedraforca i el de la Vall d'Estós. Magnífic balanç de realitat. Això és la tasca positiva.

No cal dir res sobre l'utilitat del de la Jaça dels Prats, al peu de la paret Nord de l'imponent Pedraforca. Però l'emplaçament d'aquest flamant refugi del Cantal és extraordinàriament important, dones amb base a la Vall d'Estós poden realitzar-se un sens fi de magnífiques ascensions, entre les més notables a Els Posets, Perdioro, Gours Blancs, Pic d'Os, Tuca del Mont, Agulles de Ferramo, etc. Així mateix és molt bona regió per traveses i excursions d'esquí a l'hivern. Però per sobre de tot, és elogiuable la situació d'aquest refugi, per la coordinació que permet amb els de la vortent francesa. Per tant així, tenim establerta una cadena de refugis formada per Estós-Espingo-Cailloulàs-Spijeoles, que ens dona la possibilitat de poder recórrer una extensa regió de les més interessants i magnífiques del Pirineu.

En un acte que ens afecte tant, el nostre Grup no podia estar-hi absent i els companys que van assistir-hi en representació, ens diuen de la seva profunda emoció, purament religiosa i mantanyenca, en el moment de benedir i obrir el nou Refugi.

Una emoció que sentim ara nosaltres, potser per con-

tagi de llurs sentiments, i que deuen segurament sentir tots els que son enamorats i fidels a la maravillosa creació Divina: la muntanya.

NOTICIARI

CARNET D'EXCURSIONS

Dia 7 - Camping a Aiguafreda: Vocal, Josép Artigal.

Dies 17 Excursió de vacances a la Vall Ferrera i Andorra.
al 25 Vocals: Antoni Rosich i Josep Artigal.

Dies 27 Excursió de vacances a la conca del Gaià. Itine-
al 31 rari= Santa Coloma-Sant Magí de Brufoganya-Se-
guer-Querol-Pont d'Armentera-Santes Creus, Vocal:
Josep Artigal.

SECCIO DE MUNTANYA

Escalades efectuades durant el passat mes:

Dia 24 - Trencabarrals-Gegant. Encantat-Agalla del Camí.

Dia 31 - Cavall Bernat. Tot per la cordada, Josep M^e To-
rres-Castells.

Cursa d'Orientació nocturna de la U.E.C.

Els consocis Llorenç i Josep Esteve, han estat pre-
miats per la seva classificació en aquesta cursa.

Campament Social A.G.E.

La nostra consocia M^e. Carme Valls, fou premiada amb
una artística figura pel seu triomf en la cursa, femenina
disputada durant el Campament d'aquesta Entitat germana.

PREMI CONSTANCIA 1949

Puntuació dels cinc primers classificats en les
dues categories:

<u>MASCULINA</u>		<u>FEMENINA</u>	
1er. Josep Artigal	233 p.	1 ^a M ^e Carmen Valls	163 p.
2 on. Llorenç Esteve	225 "	2 ^a Maria Gabarró	35 "
3er Ramon Casals	172 "	3 ^a M ^e Rosa Pié	16 "
4rt. Josep Compte	159 "	4 ^a Maria Font	16 "
5é Antoni Rosich	155 "	5 ^a Montserrat Durán	13 "

EXPOSICIO DE FOTOGRAFIES DEL IV CAMPAMENT GENERAL:

Constituit el Jurat qualificador d'aquest Concurs,
va ometre el següent fallo: 1er. premi a la prova "Els
Plataners d'en Canals", de Jaume Balañà, 2on. premi al
lema "Calma", de Vicens Molina i 3er. premi al lema
"Aurora", de Joan Roig.

CARTA DE LLORET de Joan Solé Camañes

Istiu 1949. La gent fuig de Barcelona, cadascú segons les seves possibilitats: hi ha els estiuajants, que passen tota la temporada fora; els menys afortunats, que no podent deixar el treball, aprofiten per escapar-se dies de festa i vacances, els pares de família que van i venen... El cas és que tothom, famílies acomodades i no tant, joves i vells, excursionistes i no excursionistes, en collita o en parcel·les, qui per gust, qui per snobisme, tothom fuig, tothom es dispersa. Els trens s'omplen, les carreteres es congestionen i muntanyes i platges, aquestes últimes, sobretot, quíasi s'aneguen sota l'onada humana. En fi, no cal insistir: l'estampa, tòpic, està ja gastada de tant familiar.

Lloret. Ala de la Costa Brava, fàcilment accessible a les arteries de Barcelona. Línia sinuosa finta de la terra en el mar, ubriaga de formes i colors. Sant Francesc, Santa Cristina, Canyelles: platges d'or i a la vegada d'atzur; obertes i a la vegada recollides; gràcils, harmonioses.... Ara es quan les agències publicitàries afegeixen: "Barcelonins: Lloret vos espera".

.....

A lloret no hi ha encara l'afluència d'estiuajants mes important fins la festa major, el proper 24, Santa Cristina. Momentàniament hi manquen algunes cases conegudes. L'excursionisme dominical, en canvi, les columnes "motoritzades" de centres i cooperatives, estan a l'ordre del dia. Aumenten d'any en any. Els dies de festa es respira, es palpa quíasi, l'ambient excursionista. El camping coneix dies d'esplendor. No està mal, sobretot si tenim en compte que avui en dia fondes i hotels estan pels núvols.

L'estiuèig d'aquí es un terme mig entre l'estiuèig d'etiqueta a l'estil de certes colònies "chic" i el semi estiuèig dels voltants de la capital. Els anglesos del campament de Santa Coloma de Gramanet, que sejornaren alguns dies a Canyelles, al·ludiren, no sé si amb mirades proselitistes, a la Riviera Italiana. "Si non è vero".....

.....

Les cales properes es veuen cada any més concorregudes. Les tendes, especialment els diumenges, s'hi alben

mombroses. Ara bé: com que dissortadament hi ha encara un bon nombre de persones que no tenen idea de la netedat al menys en llocs públics o d'altri, i si la tenen amb el sol i la galbana no es prenen ni la molestia de posar-la en pràctica, platjes hi ha que després d'un d'aquests "pseudo-campings" fan llàstima de mirar. Conseqüència immediata: que els propietaris dels hotels i les finques veïnes, prenent això per motiu o per pretext, van tancant més i més els terrenys contigus a la sorra, i a aquest pas no tardarà en restar vedat al gran públic l'accés o quant menys l'estada en aquests graciosos recons del litoral.

Per descomptat no totes les platjes reuneixen les mateixes condicions per a acampar: actualment la més indicada es, potser, la de Canyelles, situada 3 o 4 Km. després de Lloret seguint la carretera de Tossa. Hi menys boscos. Altrament es de les més espaioses. D'un estil semblant i molt més coneguda però també més mecanitzada es la de Santa Cristina, amb el seu Santuari i L'Hotel

Altres cales son: "La Boadella", "Banyes" i "Cala d'en Trons". La primera es més ampla però per contra no té aigua ni queda tan a prop del poble com les altres dues. Aquestes son molt menudes i en prou feines tenen uns metres de sorral. Finalment Fanals es més que cala, una platja situada a curta distància de la de Lloret, amb bastants arbres i força freqüentada pels acampadors, però també sense aigua.

Quan a comunicacions, únicament Santa Cristina té cotxe directe, a l'istiu, des de l'estació de Blanes. Per anar a "La Boadilla" s'agafa el cotxe de Lloret i s'avisava al xófer que parí en el moment oportú. En fi, per anar als altres llocs esmentats cal arribar fins al poble i allí demanar instruccions.

.

Hem improvisat unes notes sobre aquesta costa i les seves possibilitats actuals, en obsequi dels lectors de Buletí. Esperem que puguin servir d'esboç de guia per aquells que tinguin curiositat de visitar-la. Es alló:

"Costas las de Levante"
"playas las de Lloret".

16/490

Lloret, Agost 1949

=====